

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 " — "
Negyed évre . . . 1 " 50 "
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,

a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Káldé Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetések, nyilvántartások stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadhatók.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábas 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bérletdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyilvántartás” rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

Utaink.

Sz.-Udvarhely, május 28.

Irhatsz valahára valami örven-
detestis. A bözd-szentgyörgyi út mégis
csak járhatóvá lesz téve. A hid, mely
13 év alatt használatlanul, kiépítetlenül
várakozott magára, e hó derekán árlejtés
után vállalkozóba adatott. Így már lesz
egy év alatt valami belőle.

Nem kérdezzük: kit illet a köszö-
net érte, hogy felépítették e hid?
Akárkit illesse, — az alispánt, a szolgál-
bíró, vagy a mérnöki hivatal, — mi
szívesen elismerjük az érdemét. Oly rég
romlott szét ez a hid immár, hogy szinte
hihetetlen annak kiépítése.

De egyes megjegyzéseink mégis
vannak. Szükség ugyan az is, hogy —
mint Kis Gergely s. mérnök ur hírül
adá — egy pár átereszzel gazdagítas-
sék ez az utvonat. A hegyoldal sok
helyt rácsuszott immár az uttestre,
még több helyt e le nem vezetett víz
elmosta az út jó nagy felét. Ezeken ter-
mészetesen csakis átereszekkel segit-
hetni. De az nem leendő elég. Magának
az uttestnek kavicsoztatása nélkül kép-
telen ott járható állapotot teremteni.

Ez utvonat — Székely-Keresztur-
tól Erdő-Szentgyörgyig — évek óta
annyira mostoha gyermek számban ré-
szletetett az administratio által, úgy
szét van romolva, hogy azon most egy-

két áteresz nehezen segíthet gyökere-
sen. Különösen Gagy község felső
felétől Bözd innenső végéig szánandó
ez az út. Árkaik beteltek, hídjai, át-
ereszei szét hullva, vagy legalább szét-
hullóban . . .

Ezek javításra várnak és pedig
a hid felépítésével egyszerre várnak
javításra. Különben gyökös munka,
eredményes költségek alig várható.

Szentkirályi Árpád szolgabíró ur
figyelmét hívjuk fel e körülményre.
Az ő joghatóságától függ, intézkedni
idejekorán, mikép a szomszédos közsé-
gek a nyáron át prizmahordási köte-
lességüknek megfeleljenek.

Örömmel konstatálhatjuk, mikép e
hid, belátván annak szükségességei,
kiepíttetni fog; nem csekélyebb örö-
mel fogadnók azt is, ha a hidmunkával
egyidejűleg az uttestnek jó karba téte-
lére a szükséges lépések bevezettet-
nének.

Sajgó.

A kantai árvizek ügyéhez.

II.

Mindenkefelett annyi bizonyos, hogy
roppant nagy különbség lehet ember és em-
ber között, legkivált hazafiság, kötelesség-
érzet, emberszeretet és munkásság dolgában.
Hisz vannak emberek, kiknek még csak fo-
galmuk sincs arról, hogy a sok között még
olyanok is létezhetnek, kik nyomorban levő

hisz tudtam, hogy egy évnél is hosszabb
ideig fog sorsom távol tartani, s azonkívül
mízszenvedés vár reám, sejtém; most benne
vagyok s nem oly elviselhetlen, mint kez-
detben.

Megigértém, hogy elviszem magam-
mal az általunk ültetett nefelejcsék sárgult
leveleit, s mindeniket becsülni fogom; hisz
tanulni örömeinknek, terveinknek s a bú-
csunak.

Ez édes emlékü levelek alapok, melyekre
egy-egy sort följegyzek s küldöm a Székely-
földre, legkedvesebb otthonomba! — Em-
lékszik, ugy-e, kis szívem?

Teljes pompájában ragyog az est, ki-
csalja az éji zenének táborát s a levelező fák
árnyában sétáló nagy közönség óvakodva
lép, nehogy eljessze a fenséges zenekart.
A sétatéren vagyunk. Ott a disztó kis szí-
getjével, s a vízen két büszke háttuyal.
Miért is nem tudnak ez állatok hangot adni,
s miért választá Juno istennő éppen a haty-
tyut kedvencz madarának? Az a büszke
tartás, az az okos tekintet és mozdulataiban
a komoly méltóság megfekteti a talányt s
elárulják e madarak magas származását.
Többet ér a szónál a tett! A parton őket
bámuló közönséget alig méltatják egy-egy
tekintetre, lassan eveznek a tó tükörén egy-
más mellett, egymásban gyönyörködve, mint
egy szerelmes pár.

A Szamos balpartján az ezer szemű

embertársuk sorsán enyhítendő, nagyobb-
szerű fáradságra és áldozatra önérdék nél-
kül is képesek lehetnének; fájdalom, ezen
állítasom igazsága éppen most is, Kanta
városrészünk megmentési munkálatai köz-
ben, szomorúan tapasztalható volt.

Hanem hagyjuk a társadalom gyen-
geinek visszajeszto festését ezuttal más-
korra; keressük ez elszomorító képnek má-
sik, fényesebb oldalát, s ha azt mindjárt
nem találhatjuk is, találunk egyes fényesen
kiemelkedő pontokat; ezekkel a foglalkozás
kedvesebb, lélekemelőbb, hasznosabb, s kö-
vetésre méltó példát tár elénk.

Ha visszanézünk a múltba és váro-
sunk alig múlt történelmébe egy rövid
pillantást vetünk, mindjárt megtudandjuk,
hogy voltak ezen városnak a régebbi múlt-
ban is nagyobb emberei. Mást ne is emlit-
sünk; ott volt a híres Porcelan oberster, kiről
oly sok szép emlék s még több jóindulat-
nak élő emléke maradt reánk. Itt voltak
utána még nagyon sokan, kiknek nevét szin-
tén még mai napig is kisebb-nagyobb ke-
gyeltes emlékek őrzik.

Egyszeri komoly szándékú átnézése a
néhány helyt alig egy kilométernél széle-
sebb Torja-völgynek és hasonló jóakaratu
átgondolása a helyi viszonyoknak, rövid időn
meggyőzi a józan észszel felruházott lai-
kust is arról, hogy Kanta városrészünk
lakosságát emberi számitás szerint a leg-
nagyobb bizonyossággal egyszersmind-
korra meg lehet és meg lehetett volna men-
teni, és pedig röviden szólva: az egész
völgynek keresztültöltése, a töltések felé
rohanó viznek tágas árkon a rendes mederbe
terelése és a szemben álló gátaknak a szük-
ség parancsolta arányban való leszállitá-

tása által. Megjegyzem, miszerint ilyenfor-
mán csakis a kantai lakosság megmentésé-
ről lehet szó és a töltésen belüli birtok-
testekről; mert ha azt akarjuk, — és akar-
nunk kell, mert a mulasztás ezen a téren is
égbekiáltó véték — hogy az egész Torja-
völgy megmentessék, akkor mindenesetre az
egész Torja vizének Torjától Váárhelyig
szabályoztatnia kell.

Hogy lakházunknak és telkünknek ár-
vizzel csak egy pár pillanatig tartó elborit-
tatása mily káros és visszajeszto eredményt
szül, annak olvasásával a gondolkozni szer-
ető olvasóközönség becses figyelmét farsz-
tani egyáltalában nem lehet szándékom;
csak annyit jegyzek meg, hogy mégis,
mégis — fájdalom! — talán több mint egy
századnak kellett eltelti addig, míg oly
sok jeles ember után — és pedig mihelyt a
komoly veszélyről értesült, azonnal — vala-
hára megjelent a valódi ember, eljött Há-
romszékmegye szeretett főispánja, hatoly-
kai Pócsa József ö méltósága s levelezőve
sok emberi gyöngeséget, cselekedett, mint
emberhez s mint Háromszékmegye és váro-
sunk forrón szeretett főispánjához illett.
Alig érkezett meg, sietett személyesen meg-
győződni mindenről. S alig múlt el három
nap, — daczára a sokoldalu akadályoknak
— Kanta városrészünk pillanatnyira ugyan,
de a viz-befolyástól már teljesen meg volt
mentve.

Hol találunk szavakat ezen őszinte
részvétel, ezen ügybuzgalom, ezen ember-
szerető eljárás magasztalására? Ez külön-
ben felesleges; a nemes cselekedet magá-
ban hordja jutalmát.

Hanem adjunk ezuttal kifejezést azon
ohajtásunknak is, hogy segítse az isteni

A „Székelyföld” tárczája.

Miért?

— Jöjjetek hát: vívjunk egyet!
Ezt kívánja a becsület . . .
... Zörg az üveg,
Sül a pezsgős:
S a becsület
Ujra erős.

— Jöjjetek hát: vívjunk egyet!
A „szép” szempár kívánja ezt . . .
... Zörög a kard,
Sül a pisztoly,
S ebből a vér
Pirosan foly.

Igy történik mainapság,
Igy versenyez az ifjuság:
Borba öli becsületét,
Vérét ontja szép szempárért.

Ch. Bauga.

Nefelejtsék egy barátnémnak.

Kolozsvár, 1883. május 25.

Emlékszik-e kedvesem a fényes őszi
napra, midőn már hervadó virágok közt,
költözni készülő fecskek bánatos csicser-
gése mellett, fel-feltörő sohajok közt ismé-
teltük számtalanszor az édes szót, hogy
„örökre.” . . . Ugy el voltam fogulva!

én falusi szívemnek mulattatója: az uszá-
ból folyó kis patakon a doboló malom, mit
Mars fiai sajka és fakalapácsból helyes tak-
tikával építettek, a Szamos lassu loccsaná-
sai, a mint a tiszta hullámok egy-egy kőbe
csapódnak és az üde levegő.

Oly szívesen ülök itt! Hisz feltűnnek
képzetemben azon szép esték, melyeket oly
sokáig hiába keresek, s reájuk csak gon-
dolnom szabad. Visszaszáll lellem azon azon szép
nyári esték képeire, hol együtt éreztük,
együtt kombináltunk azt a verset:

Holdvilágos estén, merengve sétálni,
Egyedül, czéltalan, hol nem zavar senki,
Mi jól esik!
Bejárom hosszában a kalászos mezőt,
Hallgatva a fűret a vetések között
Véges-vegig.

És aztán önkénytelenül indulok a ki-
zöldült mezőre, hol még nem kiált fű, s a
nyájas szellő alatt nem hajlik oly szabályos
hullámokba a fiatal vetés; bejárom azért, a
míg merengésemből föl nem ébreszt valami
zaj, hazafelé indulok, százszor üzenve a szel-
lőtől: kis szívem, szép álmokat!

Imádom magamban azt az uri tempót,
hogy jókor reggel 8 órákor még mindig az
ágyban háverek s a dohánym van, szivarra
gyujtok; ha pénzem van, 10—11 közt reg-
gelizem s aztán egész nap az időt lopom.

Azaz pardon! hasznosan töltöm, a
mennyre tölem telik.

Földölög az egészség; azért a meleg na-

gondviselés ő méltóságát az egész művel-
nek — értem alatta a Torja vize teljes
szabályozását, a Torja-völgy elzárását, a
gátak kellő szabályozását, s a hol szüksé-
gos, a martok feltöltését — teljes végre-
hajtatására, hogy ezáltal ő méltóságának
eljárása a Torja völgyének birtokosai és a
kantai lakosság emlékében korszak-alkotó
legyen, hogy füződjék az ő névéhez örök
emlékül a Torja völgyének és Kantának a
minduntalan zaklató árvizektől való meg-
mentetése; hogy még késő unokáink is e
szavakkal mutathassanak ő méltósága uno-
káira: ime, ezen ember atyja, nagyatyja,
vagy dédatyja mentette volt meg a Torja-
völgygyel Kanta városrésziünket a vég-
pusztulástól. Senkinek a neve nem méltóbb,
hogy ezen szép és hálás emlék ahhoz köt-
tessék, senkinek a névéhez azt csatolni nem
ohajtjuk inkább, mint Pócsa József ő méltó-
sága névéhez, kit az isteni gondviselés
megyénk és családja boldogítására a leg-
később emberkorig éltesse!

Erdőgondnokságok felállítás.

K.-Vásárhelyt, 1883. máj. 27.

(Folytatás.)

Az erdőgondnok feladata és kötelmei:

a) Az 1879. évi erdőtörvény 18. §-a
értelmében készült és felsőbb helyen jóvá-
hagyott üzemtervek értelmében minden to-
vábbi külön díjazás nélkül egészen annak
szem előtt tartásával vezetni az illető erdők
kezelését.

b) A 10—10 éves revisiókhoz szük-
séges adatokat az ez iránt kiadott minisz-
teri utasításoknak megfelelően nyilván tar-
tani és kiszolgáltatni időről időre az arra
illetékes közegeknek, illetőleg a 10—10
éves részletes gazdasági terveket is min-
den egyes erdőbirtokra nézve kell időre
elkészíteni és felsőbb jóváhagyás végett
előterjeszteni.

c) Az erdőbirtokosok részére évről
évre elkészíteni az üzemtervekkel összhang-
zó részletes évi költségelirányzatokat és
kihasználási terveket, és ezeknek foganato-
sítása körül szakértelemmel támogatni az
erdőbirtokosokat úgy a külső kezelés, mint
a belső irodai munkálatoknál is, — kivé-
vén azonban a már előállított és átadott
kész erdei termékek és anyagok után be-
folyó pénzek kezelését, a miről minden
egyed erdőbirtokosnak külön és saját be-
látása szerint kell gondoskodnia.

d) Az erdőgondnokság területén al-
kalmazott erdőőrök szolgálatuknak szak-
szerű, pontos és hű teljesítésében oktatni,
vezetni és ellenőrizni, az ez iránt netalán
fennálló avagy az ez iránt jövőre kiadandó
szolgálati szabályok és utasítások értel-
mében.

e) A felfedezett és bejelentett erdő-
kártevők jegyzékét minden hó 1-én és 16-án
kiállítani s további eljárás végett beadni
az arra illetékes bíróságoknak, jelentvén
ezt egyidejűleg a kárterítési és hajtópénz-
ek felvételére jogosított erdőbirtokosok-
nak is, s felügyelvén arra, hogy a bíróság
előtt már bepanaszolt oly erdőkártevők is,
kikkel a tárgyalás alkalmával vagy azon
kívül egyezség jön létre, az országos erdei
és községi beteg-, illetőleg szegény-alap ja-
vára büntetés fejében a megállapított kár-
terítési összegnek szabályrendelileg be-
szedni rendelt 50%-át megfizessék, és hogy
ezen pénzek az illető alapoknak rendesen
át is szolgáltassanak.

f) A mennyiben gondnoksága terüle-
tén és határain belül oly kopár területek
léteznének, melyek az erdőtörvény értel-
mében beerdősítendők (165. §.) és ezt az il-
lető erdőbirtokos avagy birtokosok önere-
jükön is foganatosítani akarják, az erre
vonatkozó erdősítési tervet és költségve-
tést elkészíteni s a beerdősítés körül föl-
merülő műszaki teendőket vezetni; általán
véve gondoskodni arról, hogy gondnoksága
területén az okszerű és szakértelmes erdő-
művelés lehető legnagyobb lendület nyer-
jen; e célból alkalmas csemetekertek, te-
nyészanyag és betanult ügyes munkások
legyenek rendelkezés alatt.

g) Elváratik továbbá, hogy az erdő-
gondnok minden eljárásában szorosan az
erdőtörvényhez és az ennek alapján kiadott
szabályrendeletekhez és utasításokhoz al-
kalmazkodjék; a reá bízott erdők javát, il-
letőleg azok tulajdonosainak törvényes ér-
dekét lelkiismeretesen és teljes erővel elő-
mozdítsa; az erdőket, valahányszor csak
szükséges, de évenként legalább négyszer
beutazza; ha ily esetekben avagy bármikor
is hatósági intézkedés szükségét látja, ér-
ről azonnal jelentést tegyen az arra ille-
tékes helyeken; eljárásából és működéséről
szabályszerű ügyviteli jegyzőkönyvet ve-
zessen, melybe a hozzá intézett rendelete-
ket, utasításokat, az erdőőrök időszakos és
rendkívüli jelentéseit, az erdőbirtokosok
ohajtásait, panaszait s minden erdőkezelés-

sel összefüggő egyéb előforduló ügyeket és
az ezek folytán tett intézkedéseket stb. pon-
tosan bevezessen; a kezelés eredményéről
és általán véve a gondjára bízott erdők
állapotáról félévenként kimerítő jelentést
tegyen a megyei közig. erdészeti bizott-
ságnak. S végül

h) a mennyire a körülmények szüksé-
gessé tennék azt, feladata és kötelessége
az erdőgondnoknak az is, hogy az 1879.
évi erdőtörvény 17. és 18. §§-ában érintett
rendszeres erdőgazdasági üzemterveket a
kitűzött módon és határidőn belül minden
egyed, általa kezelendő és rendes gazdál-
kodásra alkalmas erdőre nézve külön e
célra megállapítandó díjazás mellett el-
készítse és felsőbb jóváhagyás végett elő-
terjessze.

Ez okból kötelessége tehát az illető
erdőbirtokosokkal egyetértőleg mielőbb egy
részletes tervet és költségvetést terjeszteni
elő jóváhagyás végett a megyei közigazga-
tási erdészeti bizottságnak, mely szerint
ezen munkát foganatosítható leendő; to-
vábbá az erdőbirtokosok által láttamozott
rendes működési naplót és számadást ve-
zetni s terjeszteni elő annak idejében ugyan-
azon bizottságnak ezen munkálatokról.

5. §.

Az erdőgondnokok állandó járandó-
ságait az illető erdőbirtokosok erdőterüle-
teikhez mért egyenes arányban fedezik.
Erről az erdőgondnokok által félévenként
előre az illető erdőbirtokosok által láttamozott
külön költségvetés készítenő és
terjesztendő elő két példányban a megyei
közig. erdészeti bizottsághoz megállapítás
és jóváhagyás végett, melyben határozot-
tan meg legyen jelölve mindannyiszor,
hogy ki által, mikor, mely részletben és
hova fizetendő be az abban kirótt költsé-
gek.

Ugyanilyen költségvetés készítenő
és terjesztendő elő esetleg az erdőkezelés-
sel netalán felmerülő más külső és belső
teendőkről is, melyeknek költségei azon-
ban mindannyiszor csakis azon erdőbirto-
kosok terhére irandók, a kiknek érdekében
előleges tudtok s beleegyezésük mellett
irányoztattak elő azok.

(Vége köv.)

Az erdélyi püspök Háromszéken.

Főtisztelendő Lőnhart Ferencz erdélyi
püspök ő nagyméltósága püspöki magas
látogatását és bérmautját Alesikon bevé-

az óra s még ébren voltunk mindketten,
oly erősen akartunk aludni, hogy felébred-
hessünk.

Végre megkönyörült az álom s mikor
szemeim újra felnyitottam, jó világos volt.
Árpád, megvirradt! kiálték, miközben órán
után kaptam. 4-et mutatott. A druck segí-
tet!

Fogott a kezünk, 5 perc alatt készen
voltunk. Még falun is jókor van ilyenkor,
hanem azért haladtunk a monostor-utczán
kifelé. Majd Gézához betoppantunk s ő álta-
la megüzenjük, hogy korán volt a jóslás,
mi ébredtünk fel hamarabb!... És mikor
kiértünk, azzal fogadott a cseléd, hogy a
kisasszonyok, az urfi mind, mind elmentek
hazulról az előbb.

Vissza a sétatér felé és különböző uton
haladva, egyszerre érkezünk a kikötőhöz.
Elő a „Rákóczi“-val Czecz bácsi!... és si-
kamlott a csolnok a tavon. Jő kedvükben
voltak a leánykák, viczolódódek is egy kis-
sé, magasztalván a mi koránkelő tehetsé-
günket, s mi viszonzásul ringattuk a „Rá-
kóczi“-t úgy, hogy mikor legjobban nevet-
tek, beloccsant a víz a csolnakba.

Volt kapaszkodás, sikoltás és végre
is győztünk, karjainkba fogódtak s mi ne-
vetve dicsértük a rettenthetlen bátorságot.
Gyermekek lettünk újra, kifogyhatlanok a
csintalanásban és gondolná-e, kis szívem,
hogy most, pár hóval ez események után, a
gyermek-leánya Leontin esküvőjét tartja,
esküvőjét egy idős urral, az ő kedélyéhez,
korához Nestorral.

Kivánjunk mindketten sok, sok bol-
dagságot! Hátha szükségük lesz reá?

Délhegyi.

gezvén, mintán a határszélen az alosiki ke-
rületi papságtól és hivectől meleg bucsut
vett, május 29-én délutáni 6 órakor Három-
székre szerencsésen megérkezett. A fár-
adhatlan, lángbuzgalmu főpásztor Három-
székhez és a főpásztorhoz méltó ünnepé-
lyességgel és felülmulhatlan lelkesedéssel
fogadtattott. A megye határszélén a törvény-
hatóság részéről Pócsa Gyula kézdi felső
járási szolgabíró, a „Báthori“-nál vagy a
„Katroša“ nevű helynél a kézdivásárhelyi
r. kath. hitközség részéről Dr. Bánfy Zsig-
mond h. ügyvéd, Szárazpatak tövénél —
a hol csinos diszkapu volt e felirattal: „Is-
ten hozott, kegyes atyánk; élj boldogul,
ez főimánk!“ — a kézdi-orbai esperes-
kerületi papság és tanítói kar részéről nagy-
ságos és főtiszt. Bálint Károly cz. kanonok,
ker. főesperes és kézdiszentléleki plebános,
Kézdi-Szentlélek végén — hol szintén disz-
kapu volt — a község nevében Kőnczei
Gyula, és a templomból a plebániák lakba
terve, a plebániák lak előtt a hitközség ne-
vében fennírt főesperes ur által fogadtattott.
Fenkölt szellemű és lelkes beszédekkel üd-
vöztölte a szelíd, nyájas és apostoli lelkű
főpapot.

Ő nagyméltósága az elfogadó beszé-
dekre szokott nyájassággal válaszolt.

Az idő szép lévén, a bevonulás méltó-
ságot nagyon emelte. Nemzeti lobogókat és
zöld galyakat hordó banderisták és mint-
egy 35—40 diszfogat kíséretében, zöld ágak-
kal díszített utcákon, hullámzó nép öröm-
kiáltásai és mozsarak durrogásai között vo-
nult a nemeslelkű főpap a kézdiszentléleki
plebániák templomba és onnan a plebániák
lakba, hol azonnal méltóságos Pócsa József
főispán és Br. Apor megyei főjegyző urak,
továbbá a bereczki polgármester és rendőr-
kapitány, a helybeli községi képviselő,
előjáróság, egyháztanács, iskolaszék stb.
tisztelégeit fogadta.

Este a kézdi-orbai esperes-kerület kán-
tortanítói és tanítói kara, valamint a hely-
beli elemi iskola tanoncjai megható estélyt
rendeztek a kegyelmes főpásztor tiszttele-
tére. A nemzeti színű lámpások fénye meg-
ragadó látványt nyújtott. Az esthomályban
széthullámzó ágyumoraj, a kántortanítói
kar és a gyermekek éneke, szavata és a
nagy számú jelenlévők együttes éljenkiál-
tásai elragadó ünnepélyességgel jelezék,
hogy a Perkő tájának és vidékének nagy
vendége van.

Másnap, május 30-án, Ő nagyméltósá-
ga Kézdi-Szentléleken misézett, beszélt és
mintegy 583 hívőnek szolgálatát a bér-
málás szentségét s avatta fel őket Krisztus
bátor harcosaiává.

A valóban püspöki ebéd után, melyen
a megyei tisztai kar, a községi intelligencia
és a kerületi papság teljes számban képv-
selve volt, mely alatt szellemesnél szelle-
mesebb felköszöntők mondattak, Ő nagy-
méltósága az iskolákat látogatta meg.

Akárki.

Levelezés.

Hétfalu, 1883. május 28.

A „Székely Nemzet“ ideai 74., 75. és
76. számaiban megjelent, kissé csipős ter-
mészetű cikk ötletéből, mely részben a
Barczaság fekvő 10 magyar faluban kö-
zelebb felállított kisedővodák dolgával,
részben pedig az illető tanfelügyelő ur né-
zetével, eljárásával foglalkozik, a „négy-
falusi“ értelmiség nagy része az alábbi
bizalmi nyilatkozattal lepte meg a tan-
felügyelő urat:

Nagyságos kir. tanácsos
és tanfelügyelő ur!

Iskoláinknak közséjieké átalakulása
óta mindig hálás emlékeznünk meg tan-
felügyelő urainkról, kik szegény, elhagya-
tott népünk nevelési és oktatási ügyét fá-
radhatlan buzgalommal oly szép fejlődésnek
indíták, mely minden elfogyatlan hazafi
szívét örömmel tölti el.

Nemzetünk e nagyérdemű apostolai-
nak oly édesen ápoló reményét, messzeható
szellemét már néhány év óta nagyságod
erősíti, terjeszti s valószínű.

Hálátlanság bűnébe esnénk, ha csak
egy percet is késnénk hálás elismerésünk
kifejezésével eddig tanúsított tényei mellett

pokat árnyékban, az estéket hűvösen (de
nem a mit az igazság osztogat) töltöm.

Árpáddal a sétatérre megyünk, fumi-
gálva a világot két sultán cigarettából. Is-
merős hahotázást hallok s oda sugom Ár-
pádnak, hogy ez Géza. De kik azon höl-
gyek, kik őt mulattatják? kérdezem. Nővére
tegnap jött haza a növedéből, azt mon-
dá Géza, s én azt hiszem, hogy valamelyik
barátnéja lesz a második, okoskodik Árpád.

Előttünk haladtak el. Servus Géza!
oda köszönünk neki, felállva és meghajtva
magunkat inkább a leányoknak, mert hát
Gézának csak nem is szólhatott a compli-
ment. Szervuszatok! hangzik vissza a haho-
tával vegyült fogadj Isten. Még pár lépést
alig tesznek s Géza hozzánk ugrik: Jertek,
mutassalak be a növéremnek és N. B.-nak.
Talpra magyar! rántottunk egyet kabátjain-
kon s a leányok mellett termettünk. Völgyi
Árpád, Délhegyi Náci, szült Géza és...
szóval a bemutatás befejeztetett. Castor és
Pollux, tevéim hozzá, lőfő székely mindkettő
a legvadabbjából. Ilyen utó-pronomenre mo-
solyoghattak, de a lámpát ép akkor hagy-
tuk el s így nem láthattam. No mert én
mindig mosolyogva fogadom, ha valaki vad
székelynek titulál, mintsem rólam és Castor
barátomról azt gondolja, hogy az a Völgyi
és Délhegyi olyan 5 picizáln vásárolt új
magyar Rákhoczky-féle név.

Beszéltünk mindenről s olyan lármát
csaptunk, mint Borszákon a Szt. István bál-
ban, melynél különbet nem láttam, nem tán-
czoltam végig soha.

Talán mert első találkozás volt, de
kifogyhatatlanok voltunk az új, meg új tár-

gyakban, míg a mamák hazahívó szava
el nem hangzott. A kapuig kísértük s ez volt
utolsó szavunk: tehát jókor reggel! Én azt
hiszem, Náci, hogy mi felsülünk, 4 órakor
reggel még nem ébredtem fel, mióta a con-
victus éles szava csengettyűje nem nekünk
zeng — aggódik Árpád. — Soh'se félj! fel-
ébredek, én ha akarok, csak az az átkozott
öltözködés ne lenne.

Azért az ébredés miatt aggodtunk
mindketten.

Eszembe jut, hogy mikor kis koromban
édes jó anyám elküldött valami üzenettel
nagyanyánkhöz, a mi kapunktól az övéig
mind mondtam az elmondandó ígéket s már
örömmel ugrottam a hidra, hogy megtudtam
tenni, a mit rám bízta... „Fazikat dró-
toztassék kee asszonyom!“ hangzott el ak-
kor az utcasarkon. Mintha villám csapott
volna meg. Neki iramodtam az utcának,
megkerültem a félfalet, képeimből kikelve
értem haza, hol a zokogás és fáradtság nem
engedtek szóhoz jutni; alig birtak lábaim.
Édes jó anyám lelket csókolt belém s végre
képes voltam elmondani, hogy mitől ijed-
tem meg, s mi miatt felejtettem el az üzenetet.
Hej! mert a drótos tót és a vaslábi néma
oláh, gyermekségem rémképei.

Elmondám Árpádnak is, hogy ilyen-
forma a mi töprengésünk, mint az én üze-
netvitelem: felébredünk, felébredünk, ha a
drótos tót, az álom, le nem drótozza szeme-
inket.

Nem is mernék találkozni többet azok-
kal a leányokkal, ha nem ébrednénk fel! én
sem... és későre járva az idő, alvászhoz
fotunk. Sehogy se ment. Tizenkettőt ütött

azon újabb intézkedésért, miszerint kis gyermekeink óvodába járhatnak Hétfaluban. Ezüstünk, aranyunk nincs, mert e kincset — fájdalom! mindig régi nyomor-gatónk emészté meg; de van más kincsünk: szívünk forró hálaja; ezt méltóztassék tölünk eddigi és ezután munkásságáért el-fogadni. A hízélgés nem kenyerünk, de az érdemet elismerni hazafiui szent kötele-ségünk.

Elismerésünkre mindig számolhat az, ki nem szörzsálasogató, írói viselkedéséi, idétlen „Libertas” szájhóskodással, hirla-pokban kürtölt mézes-mázos, igen ritkán teljesíthető ígéretekkel, hanem szebb jövőt teremő tettekkel áll ki érettségünk a küzdterre.

Nagyságod, mint tett embere, kiváló helyet foglal el Hétfalu történetében.

Az élet ura tartsa meg nagyságodat sok éveken keresztül szegény népiünk bol-dogítására!

Mély tisztelettel vagyunk

Hétfaluban, 1883. május 28-án

Nagyságodnak
alázatos szolgálai:

Bácsfalu község részéről:

Damokos István s. k. Borcsa Mihály s. k.
községi jegyző. lelkes.

Gödri Márton s. k. Kövér Lázár s. k.
bíró. közs. tanító.

Türkös község részéről:

Rusz János s. k. Kiss Árpád s. k.
közs. jegyző. Kiss Lajos s. k.

Tóth András s. k. tanító.

bíró. Papp János s. k.

Borcsa B. János s. k. tanító.

közs. pénztárnok. Pünkösdi Mihály s. k.

Grosz Frigyes s. k.

Csernátfalva részéről:

Sipos János s. k. Binder Lajos s. k.
jegyző. isk. sz. elnök.

Kiss János s. k. Gyurka József s. k.
bíró. vezértanító.

Péter András s. k. Michaelis Lipót s. k.
közs. pénztárnok. tanító.

Gödri Anna s. k. Gáspár Anna s. k.

Erdélyi Márton s. k. áll. óvónő.

Hosszúfalva részéről:

Henter Gábor s. k. Veres Sándor s. k.
Gödri János s. k. f. népisk. igazg.

Dr. Patoky Albert s. k. Bede Dániel s. k.
k. orvos. Ács János s. k.

Gávrus János s. k. Kupcsay János s. k.
jegyző. Deák Sándor s. k.

Magyarósi Ferencz s. k. Kovács Mihály s. k.
jegyző. tanító.

Islik András s. k. Köpe István s. k.

Sánek Péter s. k. Vakhöld Géza s. k.

Pap. Gy. János s. k. Köpe János s. k.

t. tüzt. főparancsnok.

Bár gyökeresen ismerem én az idevaló dolgokat, ismerem név szerint a tényezőket, egyelőre mégis tartózkodom a felmerült kérdéshez érdemlegesen hozzászólani, mert az intézmény új lévén, még az idő által életrevalósága nincs kipróbálva; de az igazság érdekében és az ügy tisztázása végett annyit most is megjegyzek, hogy a mily igaz az, miszerint az óvoda kérdése örvendetes befejezését tanfelügyelő ur fá-radságot, akadályt nem ismerő ügybuzgal-mának köszönheti, ép oly igaz az is, hogy ő nagysága Hétfaluban igaz honleányok s derék honfiak által megteremtett közvéle-ményt, közérzületet és így teljesen meg-művelt talajt talált. Csak tényt konsta-táltam.

Bitai Baikó Lajos.

Csik-Szépvíz, május 27.

(Válasz a szentmihályi tudósítónak.)

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapjának 41-ik számában a csikszentmihályi állítólagos járványról szó-ló tudósítás valótlanosságokat tartalmaz. A mennyiben a tudósító ur engem mint Szent-Mihály körorvosát gondatlansággal vádol, kötelességemnek tartom kérni tkt. szer-kesztő urat, hogy jelen soraimban adott nyilatkozatomnak becses lapjában tért ad-ni szíveskedjék.

A cs.-szent-mihályi tudósító ur szárnyra adott tudósítását téves és hamis információk-ból merítette, mert a jelzett községben, hol naponta, sőt napjában kétszer is megfordulok, kül- és belbetegségekben fekvő egyéneket látogatni, örömmel nyilváníthatom, misze-rint semmiféle járvány nincs, de az 1883-ik évben nem is volt.

Hogy tévesen értesült a tudósító ur, abból is látszik, mikép a felemlített jár-ványban (!) meghaltak közül Csizsár Már-

tonné még a múlt évben általam orvosren-dőreleg bonczoltatott; a többiek sem jár-ványos betegségben, hanem tüdőlob (Csi-szár Márton) sörvcsavarodás, (Csizsár Ist-ván), idült tüdőgümőkórban (Csizsár Ist-vánné és Lajosné) haltak el. Hogy épen a Csizsár-családban történt ezen egymásutáni haláleset, arról ki tehet és épen a körorvos miért? midőn hozzá csak 2—3 heti szen-vedés után fordulnak, akkor sem segélyért, hanem csak tudni ohajtják, vajjon megél-nek-e, vagy meghalnak.

Ezen állításom világos, bővebb bi-zonyításra nem szorul, mivel többször megtörtént, hogy 8—9 vény közül egy sem készítettett meg s így, hogy mivel gyó-gyítják magukat, bizony nem tudom s va-lóban eddig nem is tettem tanulmány tár-gyává, mint a tudósító ur!

Ennyit az igazság érdekében, részint mivel azokat, kik a tudósítást olvasták, vagy aggódnak a szentmihályi járvány miatt, vagy kik talán elítéltek volna, meg-nyugtanni kívánom. A tudósító urnak pedig ajánlom, hogy vegyen annyi időt és fáradságot, mennyi alatt meg lehet tanulni, mi-kép kell körismézni.

Dr. Zakariás István,
körorvos.

Vadrózsák.

Tánczmondások.

Pipa, tubák s az álom,
Pest megett*) lesz halálom.

*

Mos van kedvem s majt nem lesz,
Met az öreg ithon lesz.

*

Az én ingem lobogós,
Kérj meg ingem te Miklós.

*

Aló, vigon legények
Minyát én es segítétek!

*

Uczu! kicsi peczula,
Hónap sem lesz úgy, mind ma.

*

Husz ki édes mozsikám,
Van nekem egy karajczárom;
Ha nem hiszed megmutatom
S a pengésit neked adom.

(Gyergyóból.)

Közlő: S. J.

A leány szeretőjéhez, és viszont, leg-nyakrabban rigmusos levelet küld. A rig-must rendszerint nem a küldő fogalmazza, hanem egy forgalomban levő alkalmas ilyen verset használják fel levélül. A követ-kező sorokban egy ilyen levelet mutatunk be, melyet Mariczi küld távol levő kedve-séhez.

A levél így szól:

Mikor papirosom asztalomra teszem,
Riszkető kezemmel pennámot felveszem.
Induj meg én pennám ez levelet írni,
Az távolba lévő kedvesem tisztelni.
Nemes Gyergyó-Szárhegy híres tartománya
Nevejj egy virágot, melynek az illatja,
Ha kezembe veszem, szívemet vidítja.
Május szép ágára legyen lerajzolva,
Mustrák seregibe édes, kedves rózsá.
Szívembe légy kéncsem hótömig bezárva.
Sokan feredeznek szerelem tengerén,
De én csak uszállok bus tenger fenekén.
Ágya meg az Isten az ki téged szült vót,
Meleg kebelébe a ki felnevelt vót.

Maradok hü kedvese
a sirig elfelejthetetlen
Mariczi d.

(Gyergyóból.)

Közlő: Siklody Imre.

Nyilvános köszönet.

Feledhetlen fiam halála felett oly meg-hatóan nyilvánult a részvét egy egyesek, mint testületek részéről, hogy mély bánat-om közepette is indítatva érzem magamat mindazoknak, kik a végtisztességtételre megjelenni szívesek voltak, nevezetesen: a tek. városi tanácsnak, a tek. kir. törvény-széknak, járásbírósnak, a tek. kir. adó-hivatalnak, a tek. ügyvédi karnak, a tek. honvédtiszt karnak, a t. kereskedő és iparos-társulatoknak, tanuló-társainak, illetőleg ked-ves barátainak, valamint a városi és vidéki egyeseknek s azon távollevő jó embereinek és barátainak, kik mély féjdalmunkban résztvevő soraikkal megkeresni, súlyos csa-

*) T. i. a kályha mellett.

pásunkat enyhíteni szívesek voltak, a ma-gam és családom nevében hálás köszönetet nyilvánítni.

Öltalmazza a mindenható Isten mind-nyájukat hasonló csapástól!

Kézdi-Vásárhely, 1883. május 90.

Özv. id. Szabó Dánielné
sz. Turóczy Terézia.

Mindenféle.

— Ugron Ákos, Kézdi-Vásárhely város országgy. képviselője, 25 frtot küldött a kantai árvízkarosultak javára. Nem külön-ben Török Bálint ugyanezen czélra adott 2 frtot. Fogadják a nemes szívű adakozók az inségesek nevében hálás köszönetünket. A gyűjtő bizottság. — Az eddigi adakozások összege 221 frt 50 kr, a most kitűntetett 27 frt, összesen 248 frt 50 kr. Ezzel kap-csolatosan megemlítjük, hogy a városi adó-hivatal által 180 árvízkarosult lett adó-le-engedésre felterjesztve. — A városi rendőr-kapitány által a kantai árvízkarosultak ká-rai összeírva, ingóságokban 1574 frt 20 kr, ingatlanokban 21.423 frt kár mutatko-zik, tehát összesen 22.997 frt 20 kr. Meg-jegyezzük, hogy a becsünél csakis az anya-gok beszerzési költségei lettek alapul fel-veve, így tehát a tényleg szenvedett kár jóval nagyobb a kitűntetett összegnél. Ide nem értendő a rétek- és szántóföldeken okozott károk, melyek szintén igen tete-mes összeget tesznek ki. Az inségeseknek eddig 68 frt 63 kr értékű ételnemű lett a befolyt könyöradományokból kiosztva.

— Gr. Zichy Jenő és Jagocsi Péterffy József miniszteri biztos, a mint a fővárosi lapok jelentik, megkezdették hazai körut-jokat az ipariskolák és iparos viszonyok tanulmányozása végett. Előbb az erdélyi részeket fogják beutazni s így remélhető, hogy pár hét múlva K.-Vásárhelyt meg-tisztelik látogatásukkal, a mint már ez ré-gebben meg volt nevezett urak által ígérve.

— Nagy árvíz volt Felesikon május 31-én. Az Ajnád felől jövő kis patak úgy megráadt, hogy épületeket sodort magával Szent-Mihályon, Vacácsarcsiban és Madéfal-ván. Szent-Mihályon a mészégetők megrak-ták volt szekereiket mészszel, de a hirtel-len jövő árvíz szekereitől elsodorta. Vagy nyolcz szekér mész eltódott az árvízbe. Az Olt is újból kiöntött.

— Szacsavay Sándor, a kézdivásárhelyi törvényszék jeles bírójá, a napokban a kis-boronyói közbirtokok arányosítása végett a helyszínére kiszállván, a község felső ré-szében lakó románajku lakosok az arányo-sításnak ellenszegültek, úgy, hogy az eljáró bíró kénytelen volt karhatalmat igénybe venni. A főtettesek elfogattak és a kézdivá-sárhelyi törvényszékhez bekisértettek.

— Papolczról írják lapunknak, hogy a medvék és farkasok a vadásztörvények oltalma alatt nagyon elszaporodtak. Szem-tanuk állítása szerint mintegy 8—10 drb mendve kóborol a papolczi hegyek között. Közlebből Kelemen István nevű székely gazda ökrét marcangolták össze. A községi képviselő-testület — mint nekünk írják — hajtó-vadászati engedélyért folyamodott.

— A kovásznai, hosszúfalusi és bereczki juhos-gazdákat, kik nyájaitak az enyhébb éghajlattal bíró Romániában szokták kite-ltetni, nagy csapás érte. A Romániában a tél és tavaszon beállott nagy hóviharak miatt nyájai nagy része elpusztult.

— A papolczi dalegylet a Papolcz és Zágón között fekvő Láhó nevű erdőn ju-nius 3-án májálíst rendez saját pénztára javára.

— A háromszék megyei kézdi-orbai román. kath. tanítóegylet f. évi május hó 17-én K.-Vásárhelytől a Kantában tartott gyűlé-sén a II-ik országos tanítói képviselői gyű-lésre képviselőnek nagy szótöbbséggel De-mény Dénes futásfalvi kántor-tanítót vá-lasztotta meg.

Egy új irodalmi mű ismertetése. Viz-aknai plebáns szentkatolnai Bakk Endré-től „Bakk és Jancsó család törté-nete” című érdekes mű jelenik meg „Hu-nyadi Mátyás intézet” nyomdájából; mely-ben az említett két család története előadá-sa között előfordul a karathnai Kun, szent-katolnai és alcsernátoni Cseh, gelencei

Biroga, Czákó, Mihálec, Kádár, felsőtorjai Kovács, imecsfalvi Buda, karathnai és szent-léleki Kőnczey, magyarandrásfalvi Molnos, martonosi Fülöp, hatolykai Mátyus (Má-tis) s több más családoknak — összesen kö-zel 100 családnak — nemességszerzési ideje egy pár nevezetesebb embere felemlítésé-vel, a gyulaféhvári káptalan levéltárban volt Liber Regiusok, Armalisok, hiteles-okmányok és egyes családoknál talált régi történeti hitelességgel bíró iratok nyomán. De röviden le van írva Szentkatolna, Ha-tolyka, Gelence, Haraly, Eszternek, Nyuj-tód, Noszoly községek multja s nevezetes-sége; megvan a Bakk és Jancsó család tör-ténetében előforduló helység- és család-nevek értelme és jelentése is a szidó, görög, szláv, örmény s más nyelvek szerint kü-lönféle nyelvtudósok után. Továbbá, a ne-messég eredete, jogai, kiváltságai és kö-telességeiről is történelmi jártassággal igen kimerítőleg értekezik a szerző, a mi egy-magában is a könyvnek értékét s érdekes-ségét nagyban emeli. A székely nemzet multjából is helyenként sok nevezetes ada-tok és mozzanatok vannak beszöve. Előfí-zethetni reá postautalvánnyal vagy a szer-zőnél Vizaknán, vagy Bakk Istvánnál K.-Vásárhelytől; ára 1 frt. o. é. Kelt Vizaknán, 1883. május hó 18-án. Á v é d J.

— Megjelent az „Önügyvéd” 24-ik harmadik kiadásának utolsó füzeté. Irta Knorr Alajos, kiadja ifj. Nagel Ottó Bu-dapestben, a nemzeti színház bérházában. E füzetben a szerző a megyei pótadót, a kö-zségi javakat ismerteti, azzal áttér a kö-ztiszttviselők ügyeire s szól mindenekelőtt a köztiszttviselőkről általában, minelkütána a köztiszttviselők, tulajdonságairól nevezetesen az általános és különös tulajdonsá-gokról, az elméleti képzettségről a közigaz-gatási szakban, jogi szakban, tanügyi szak-ban, orvosi és műszaki szakban, bányászati, erdészeti, levéltári, posta- és távirat-szak-ban, a tengerészeti, hatósági, számvonóssági, pénztári, kezelési, börtönügyi szakban, a vesztegetintezeteknél és zálogházaknál s végre a gyakorlati képzettségről, értekezik a tisztí állomások betöltése, az álladalmi tisztviselők nyugdíjazásáról, azok özvegyei és árvái ellátási igényeiről és hivatalsszol-gái és felügyelői állomások betöltéséről, végre ismerteti az uszora és káros hitel-ügyletekre vonatkozó tozvényes intézkedé-seket. E füzethez mint az „Önügyvéd” 3-ik kiadásának utolsó füzetéhez van csatolva a czimlap, teljes tartalomjegyzék, egy ki-merítő tárgymutató, végre kiigazítá-n-dók czime alatt egy a nyomtatási lénye-gesebb hibákat és a nyomtatás folyama alatt felmerült változásokat és módosítá-sát kitüntető kimutatás. Az eként teljesen befejezett „Önügyvéd” egy a leghasznál-hatóbb és legszükségesebb kézi könyvek közül, mely nem csak a törvénykezés min-den ágaiban, de igen számos és nevezetes közigazgatási ügyekben mindenkinek biz-tos tanácsadóul szolgálhat. Ajánljuk t. cz. olvasó közönség figyelmébe és pártfogásá-ba. E nagy terjedelmű 24-ik füzetnek ára 30 kr. A teljesen befejezett mű egy kötet-ben diszes kötésbe kötve, vagy fűzve, úgy félkötetben fűzve és füzeteként is a t. cz. olvasó közönség kívánságához képest kap-ható a kiadónál és minden hazai könyv-árusnál.

Apróságok.

Oláhfalvi észjárás.

Egyik fürdőevád alatt két úr nő, egy igen kövér s egy igen sovány, áttutaztában volt Oláhfaluban s mig a lovak kipihenték magukat, épen templombamenetel ideje lé-vén, meglátogatták az Isten házát. A falu népe előtt az úr vendégek szokatlan je-lenség lévén, sok bámészkodó figyelmét ma-gára vonta, egyik faluszája ilyen megjegy-zést téstzen az igen kövér és igen sovány két vendégre: elég urasok s elég módosok konyé, csak úgy látszik, hogy egyik igen elveri a másikat a vályutól.

*

Czigány nagyzás:

Elnök: (vádlothoz a végtárgyalá-son) Mi a foglalkozása?

Vádlozt: földműves vagyok kérem átozással.

Elnök: A vizsgálaton, másképp lett feladva, ott téglavetőnek mondta magát.

Vádlozt: Igenis megkövetem nagy-ságát, hisen ázs ázs igazsi földművelés.

A szebeni kis lutri.
Huzás május 30-án.
17. 75. 1. 65. 35.

Piaczi árak		Kézdí- Vásár- hely		Csik- Szereda		Gy.-Szt. Miklós	
		máj. 31. frt	kr	máj. 30. frt	kr	máj. 19. frt	kr
Héctoliter	Buza) tiszta	7	40	7	—	8	—
	) elegy	5	—	—	—	6	—
	Rozs) tiszta	4	50	4	75	6	50
	) elegy	—	—	—	—	5	50
	Árpa) tiszta	4	—	4	75	6	—
	) elegy	—	—	—	—	5	—
	Zab	2	75	3	—	3	—
	Törökbuza	5	—	6	—	7	—
	) köles	10	—	10	—	9	—
	Kása) árpa	—	—	—	—	—	—
Kilogr.	Borsó	6	—	5	—	5	—
	Lencse	10	—	—	—	—	—
	Fűszulyka	6	—	6	—	5	25
	Lenmag	—	—	10	—	9	50
	Kendermag	—	—	—	—	4	—
	Bükköny	—	—	4	25	—	—
	Pityóka	1	60	1	25	1	50
	Marhahus	—	40	—	36	—	34
	Disznóhus	—	44	—	40	—	48
	Juh-hus	—	24	—	—	—	24
Darab	Szalona	—	80	—	80	—	70
	Fagygyu	—	32	—	—	—	42
	Malacz	1	50	1	20	—	90
	Lud	1	—	1	—	—	75
	Bárány) fejeér	—	—	2	—	1	83
	) fekete	—	—	2	20	2	33
	Egy pár csirke	—	60	—	40	—	45
	10 tojás	—	15	—	15	—	13

Felölös szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádbéő Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Hirdetmény.

Az ojtózi vendéglő a regalejoggal és hozzátartozó 7 kaszával, az illetékes hatóság jóváhagyásának fentartása mellett, haláleset miatt kiadó.

Értekezhetni Sübek Antal házszónbélrlőnél Ojtozban.

1—3

Eladó fejős bival.

Egy igen jó faj fejős bival idei üsző-borjával eladó.

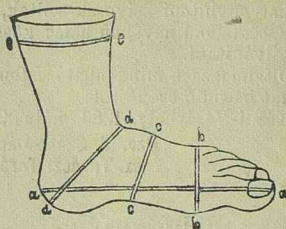
Bővebb felvilágosítás állatorvos Thamó Andrásról nyerhető K. Vásárhelytt.

2—2

MAGYAR VÖRÖS-KERESZT- EGYLET sorsjegyek.

ÉVENKINT 3 SORSOLÁS.

2*

Alattirt tisztelettel hozza a n. érd. közönség szives tudomására, miszerint számos segédszemélyzet- és szakértő szabáshozsall ellátott műhelyében a kor igényeihez méltóan, a legújabb divatu

női és férfi-czipők,

valamint CSIZMÁK, egyszerű diszbör- vagy lasztingból kívánat szerint a legelőnyösebb árak mellett pontosan készíttetnek.

Vidéki megrendelések a levél vételtől számítható 48 óra alatt, a fent jelzett módon vett mérték beküldése után, postai utánvét mellett eszközöl-
tetnek.

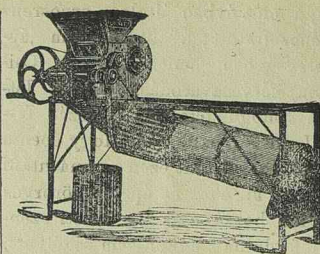
Közvetlen gyárakkal levén össze-
kötöttem, azon kellemes helyzetben
vagyok, hogy készítményem jóság és
jutányosság, valamint csinoság tekint-
etében a külföldi gyártmányokkal a
versenyt bátran kiállja.

A hazai ipar fejlesztése levén cé-
lom, buzdít azon remény, hogy a n. érd.
közönség célozom további eléréséhez és
felvirágoztatásához becses pártfogásával
járulni kegyes leend.

Hazafias tisztelettel

Ifj. Geringer Ferencz,
bőrkereskedő
Gyergyó-Szt.-Miklóson.

4—5

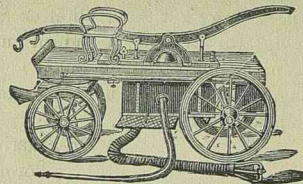
Brogle József

gazdasági gép-
és rostalemezgyára
BUDAPESTEN

(külső vácozi ut)

ajánlja elsőrendű gyártmányait, u. m.:
konkolyválasztó (Trieuröket) szelelővel és a nélkül;
nemzeti rostákat kettős működéssel (Schmid-féle szabadalom);
Backer-rendszerű szelelő rostákat;
tengeri (kukoricza) morzsolókat és csöves tengeri-daráliókat;
eséplő készleteket; eséplőgép-szítákat; vetőgépeket; malmok
kat és malom-berendezéseket, valamint lyukasított lemeze-
ket malmok, méhészeti és egyéb technikai czélokra.

Teljes árjegyzék ingyen és bérmentve.
GYÁRI RAKTÁR és FŐÜGYNÖKSÉG:
WASS és RIEMER uraknál SZÉKELY-UDVARHELYT.

Hivatkozással a fentti hirdetésre, van szerencsénk a n. érd. közönség tudomására hozni, hogy mi alólrottak nevezett cég részére minden, a gazdaság terén szükségeltető gépekre és eszközökre rendelményeket elvállalunk; nem különben ajánljuk saját raktárunkból kisebb és nagyobb községi és tűzoltó-
feckendők, továbbá közönséges hegyes és henger-fúvókat, jutányos
árak mellett.

Végül harang-átöntést, valamint új harangok és gőzeséplők
beszerzését 5 évi jótállásra, részlet fizetés mellett eszközöljük.

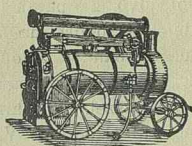
Dusan berendezett vas-, szerszám- és konyhaeszköz-raktárunkat a n. érd. közönség pártolásába ajánlván, kérjük becses megbízásait.

4—30

Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER

gazdasági gépraktára, vaskereskedése.

RANSOMES, HEAD ÉS JEFFERIES

FŐÜGYNÖKE

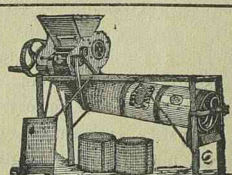
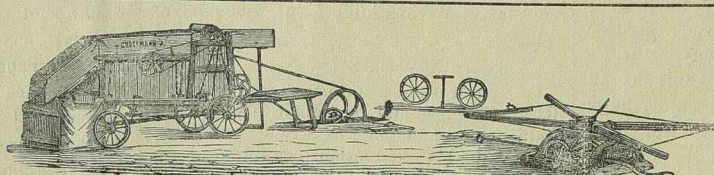
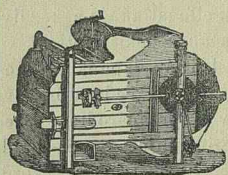
Grossmann J.

BUDAPESTEN.

GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH

ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA BUDAPESTEN.

Szives megkeresés- vagy gyártelepünk meglátogatására tisztelettel kéretik.

Évenként 3 sorsolás.

Évenként 3 sorsolás.

Legközelebbi huzás f. évi julius 1-én.

Ezen huzásban főnyeremény 50,000 forint. Továbbá 1 nyeremény
a 5000 frt, 4 nyeremény a 1000 frt, 10 nyeremény a 500 frt, 25 nyere-
mény a 100 frt, 30 nyeremény a 50 frt, 52 nyeremény a 25 frt.

A nyeremény-sorsoláson kívül törlesztési sorsolás is történik; min-
den a törlesztési sorsolásban a legkisebb nyereménynyel huzott sorsjegy
tovább játszik a főnyereményre.

Ezen sorsjegyek a napi árfolyam szerint
kaphatók a

Pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzletében
Budapest, Dorottya-uteza 1. sz.

valamint minden bank- és váltóháznál az országban.